

ΤΕΕ ΓΙΑ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ

Μέτρα για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ Ο.Ε. ΤΕΕ

Οι ανεπάρκειες & οι αβεβαιότητες του προϋπολογισμού

Το ΤΕΕ
υπέρ των μέτρων
που διασφαλίζουν
τη διαφάνεια

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ & ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ

- Βασίλης Αναστασίου
- Αντώνης Κοτζαμπασάκης

Καλή Χρονιά

Ας ξεβολουτούμε...

Ανήσυχο πνεύμα, διαθέτοντας την πανάρχαια ιδιότητα του «πολλών δ' ανθρώπων οίδεν άστεα και νόον έγγυ», ο Βασίλης Αναστασίου αντιλήφθηκε ότι η ελληνική οικονομία δεν μπορεί πλέον να είναι κλειστή –η εποχή αυτή έχει περάσει ανεπιστρεπτί. Ο ίδιος πιστεύει ακράδαντα ότι για να μπορέσουμε να επιβιώσουμε, πρέπει ως χώρα να προσαρμοστούμε στη νέα πραγματικότητα, στο ανταγωνιστικό περιβάλλον της παγκοσμιοποίησης, διατηρώντας ταυτόχρονα την εθνική μας ιδιομορφία.

«Στη διαδικασία αυτή –υποστηρίζει– θα πρέπει να υπερνικήσουμε τις χρόνιες αδυναμίες μας, να ξεβολουτούμε από τον εφησυχασμό, την υπερκατανάλωση και τις νοοτροπίες χρόνων με τις οποίες μεγαλώνουν οι νέοι μας, για μια θέση στο Δημόσιο. Αυτό που χρειαζόμαστε ως χώρα είναι παιδεία, καλλιέργεια και διάθεση να επωμιστούμε το κόστος για μια στρατηγική ανάπτυξη, η οποία θα δίνει βάρος στην πρωτογενή παραγωγή και ιδιαίτερα στη βιομηχανία. Κοιτάξτε, εγώ πιστεύω ότι δεν υπάρχει χώρα αναπτυγμένη χωρίς βιομηχανία. Ακόμα και μια τουριστική, όπως, π.χ., η Ελβετία, έχει βιομηχανία. Δυστυχώς, σήμερα δεν παράγουμε παρά ελάχιστα βιομηχανικά προϊόντα. Και γενικότερα δεν “παράγουμε πλούτο”. Ζήσαμε 20 χρόνια μετά την εκβιομηχάνιση, κατασπαταλώντας τρία ΚΠΣ, με τα οποία μπορούσαμε να ξανακάνουμε επιλεκτικά μια σπουδαία νέα και κερδοφόρο βιομηχανία εξεζητημένων προϊόντων. Ζήσαμε με πολλά δανεικά. Σήμερα

χρωστάμε και δεν μπορούμε να καλύψουμε τα χρέη μας. Τι παράγει η Ελλάδα για να το καλύψει; Τι προσθέτει στο ΑΕΠ ο τουρισμός; Η γεωργία; Οι κατασκευές; Εισάγουμε σχεδόν τα πάντα. Κάποτε ο καθηγητής Αγγελόπουλος παραπονιόταν ότι ποτέ οι εξαγωγές μας δεν ξεπέρασαν το ήμισυ των εισαγωγών μας. Σήμερα δεν φθάνουν ούτε το 1/10 των εισαγωγών. Πώς θα ζήσουμε αν δεν παράγουμε;».

Παρ' όλα αυτά, ο Βασίλης Αναστασίου δεν είναι απαισιόδοξος άνθρωπος. Πιστεύει ότι η εκβιομηχάνιση της χώρας μας την περίοδο 1952-72 δημιούργησε το υπόβαθρο για τη μελλοντική επανάληψη ενός δευτέρου οικονομικού θαύματος στη βιομηχανική παραγωγή. Θα μπορούσαμε και σήμερα να προσδεύσουμε σε αρκετούς τομείς δραστηριότητας, όπως στον τομέα των κατασκευών, όπου υπάρχει ανάλογη τεχνογνωσία, τονίζει. Κατά την άποψή του, για παράδειγμα, ελληνικές κατασκευαστικές εταιρείες θα μπορούσαν να αναλάβουν το δίκτυο σιδηροδρόμων και αυτοκινητοδρόμων στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Γιατί, όπως δηλώνει, «διαθέτουμε κατασκευαστές. Οι κατασκευές της ΕΓΝΑΤΙΑΣ δείχνουν ότι “ποιοτικά” είμαστε ισάξιοι των Ευρωπαίων στον τομέα αυτό».

Μετά από 50 χρόνια πολύπλευρης επαγγελματικής δραστηριότητας, αναπολώντας το παρελθόν, θεωρεί ότι ο ίδιος επιτέλεσε το καθήκον του προς την πατρίδα στο ακέραιο, αφού συμμετείχε ποικιλοτρόπως στο ελληνικό βιομηχανικό «θαύμα» της μεταπολεμικής περιόδου. Και μάλλον έχει δίκιο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΑΚΗΣ

Από το

Τ ήθελε ένας ορεσίβιος από το Όρος Ρεθύμνου (σε υψόμετρο 490 μέτρων στις δυτικές πλαγιές του Ψηλορείτη) στο Ναυτικό; Μην το ψάχνετε: για τον Αντώνη Κοτζαμπασάκη, όλα είναι δυνατά. Κι αυτό γιατί διαθέτει συνέπεια, ηρεμία, ψυχραιμία, αλλά και αποτελεσματικότητα.

κός, διευθυντής, γενικός διευθυντής, αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος), λαμβάνοντας τρεις φορές επαίνους για εξαιρετική επίδοση και διάκριση στην εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων.

Από πολύ νωρίς ασχολήθηκε με το συνδικαλισμό, αντιπρόεδρος του Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών Ελλάδας (1976-1978) και Γενικός

σαν. «Λειτουργούσε ως καταλύτης, τόσο για την ενότητα των μηχανικών, όσο και για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των θεμάτων του ΤΕΕ» λένε συνοδοιπόροι και αντίπαλοι.

«Ας επαναφέρουμε στα όργανα του ΤΕΕ τις προσωπικές σχέσεις, τις ανθρώπινες σχέσεις, ας επιβάλουμε στις διαδικασίες μας χαμηλότερους τόνους, ας ακούει ο ένας τον άλλ-

κάθαρα ότι εμείς το νόμο που θα περιέχει κάτι ενάντια στους μηχανικούς δεν τον συζητάμε! Πρέπει να είμαστε σαφείς και να δείξουμε αποφασιστικότητα» 31/10/2002).

Ο Αντώνης Κοτζαμπασάκης εκπροσώπησε το ΤΕΕ σε διεθνείς οργανώσεις (FEANI), αλλά και σε πολλά συνέδρια, επιστημονικές επιτροπές κλπ.

... Όρος Ρεθύμνου, στην κορυφή... ΤΕΕ

«Όπλα», εκτός των άλλων, απαραίτητα για να διανύσει κανείς στους κόλπους του ΤΕΕ 24 χρόνια της ζωής του. «Το ΤΕΕ δεν αποτέλεσε αυτοσκοπό για τον Αντώνη, αλλά μεράκι!» λένε όσοι τον παρακολούθησαν στα χρόνια της δράσης του, συνεργαζόμενο με όλους τους προέδρους της μεταπολίτευσης.

Σήμερα, ο Αντώνης Κοτζαμπασάκης «αποστρατεύεται» από το επάγγελμα. Το αποφάσισε μετά από 37 συναπτά χρόνια που το άσκησε με συνέπεια, τόσο ως ελεύθερος επαγγελματίας, όσο και ως διακεκριμένο στέλεχος του ΟΣΕ. Το 1973 είχε αποστρατευτεί από το Πολεμικό Ναυτικό, όπου έκανε τη θητεία του (η απάντηση στο αρχικό ερώτημα), αμέσως μετά την αποφοίτησή του από το ΕΜΠ, απ' όπου έλαβε το δίπλωμα του Πολιτικού Μηχανικού.

Την ίδια χρονιά μπήκε στον ΟΣΕ, όπου πέρασε από όλες τις βαθμίδες ιεραρχίας (κατά σειρά: υπαρχιμηχανικός, προϊστάμενος, αρχιμηχανι-

**Επιμέλεια κειμένου:
ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΚΑΡΑΛΗΣ**

Γραμματέας Συλλόγου Διπλωματούχων Μηχανικών ΟΣΕ (1978-1982). Από εκεί μεταπήδησε στο ΤΕΕ ως μέλος της Δ.Ε., του οποίου ταυτόχρονα υπήρξε οικονομικός υπεύθυνος από το 1982 έως το 1990 και από το 1994 έως το 2006 και Β' αντιπρόεδρος από το 1997 έως το 2006, υπό τρεις διαφορετικούς προέδρους. Παράλληλα, επί 12 χρόνια (1994-2006), υπήρξε μέλος της Γενικής Συνέλευσης του ΙΕΚΕΜ/ΤΕΕ ΑΕ.

Όσοι, στη μακρά αυτή παρουσία του στο ΤΕΕ, συνεργάστηκαν μαζί του, μιλάνε για «μια λαμπρή προσωπικότητα που αποτελούσε την ήρεμη δύναμη στο ΤΕΕ». Άλλωστε, είναι χαρακτηριστικό ότι απ' όπου και αν πέρασε στην επαγγελματική και συνδικαλιστική πορεία του, έκανε φίλους που τον σέβονταν και τον εκτιμού-

λο...» είχε πει κάποτε σε συνεδρίαση της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ (17/05/2003). «Πιστεύω ότι στο ΤΕΕ πρέπει να λειτουργούμε πολιτικά και να κάνουμε σύνθεση των απόψεων, με στόχο να υπάρχει μια ευρύτερη συναίνεση» είχε πει μια άλλη φορά (21/1/03), ενώ επέμενε ότι «δεν πρέπει να μας διακρίνει εσωστρέφεια στα θέματα του ΤΕΕ» και τόνιζε ότι «χρειάζεται να πούμε ξε-

Αν και τα θέματα και τα προβλήματα των μηχανικών τον απορρόφησαν σε όλη την επαγγελματική και συνδικαλιστική διαδρομή του, ποτέ δεν ξέχασε ότι στην κορυφή του ΤΕΕ έφτασε προερχόμενος από το Όρος Ρεθύμνου. Απόδειξη ότι από το 1992 έως και σήμερα είναι πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου «Ο Βρύσινας» του ορεινού χωριού του Ψηλορείτη.

